

Kemal zavcı

- Őirler -

Yayın Tarihi:

03.10.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Mutlu Yıllara

Doğma çocuk! doğma bu yaşanılasi zor yere,
Ne kadar saf ve temiz teşrif etsende,
Seni kirletmek için hazırlanmış çirkinlikler,
Kollarını açmış gelişini beklemekte
Tümü sahte samimiyetiyle.

Bilirmisin bize ne öğrettiler her nefes alıp verişte?

Ölüm hariç her şeyin çaresi var dediler,
Doğumdu çaresiz olan tek şey, bilmediler!
Oysa ki ölümün çaresi tekrar dirilmek,
Doğumun çaresizliği sonsuza dek ölememek! ! !

Kemal Özavcı

Babam'a...

Seni çiziyorum,
seni yazıyorum,
seni yaşıyorum olduğum her demde.

Baba! Söyle bana,
neden bıraktın beni
bu yaşanılması zor dünyada,
sensizliğimi hakediyorum? desem,
Dilim varmaz söyleyemem.

Biliyorum,
sende istemezdin bırakıp gitmeyi
ama öyle gerekti.
Olsun be baba,
dostların en yücesi böyle istedi,
o istemişse, bize eyvallah demek düşer
birde gözümüzden iki damla yaş.

Üzülüyorum
ve seni çok özlüyorum
İsyan etmiyorum, sabır diliyorum.
Düşünüp duruyorum mutlu oluyorum, çünkü;
Alemlerin efendisiyle aynı kaderi yaşıyorum.....

Kemal Özavcı

Bir Bilsen

Yâre acı söz etmek,
Nasıl zormuş bir bilsen!
Yâri gönülden itmek,
Nasıl zormuş bir bilsen...

Tam şurada solumda,
Acılarım sırada,
Perişanım burada,
İmkân olsa bir görsen...

Pişmanım söze gelmez,
Küskünlük bize gelmez,
Dilim söyler kalp bilmez,
Dilim kopsa da görsen...

Akılsız bu kafamın,
Yükü ağır hatamın,
Hükmü yok mu sevdamin?
Ölüm gelse de görsen...

Ne etsen de bana az,
Ben söyleyim sen de yaz,
İnlerim avaz avaz,
Sesim çıksa da görsen...

Kemal Özavcı

Cevapsız Soru

Baba!
Sende birini özlediğinde,
Kalbin şımarırmıydı?
Sızlarmıydı burun direğin,
Ya da ne bileyim gözlerin.
Olurmuydu dilinin şımarıpta,
Karıştırdığı sözlerin?

Ne zaman seni özlesem yoldan çıkıyor,
Bir türlü, laf söz dinlemiyor benimkiler...

En sensizliğimi,
En sessiz anımda tuttular...

Durun diyorum durmuyorlar,
Suçlarını kabul etmiyorlar,
Sensizim!
Zayıf yanımı biliyorlar...

Sahi; Ağlamak nedir, nedir yas?
Gözyaşı yalnız kadına mı has!

Bak gözlerim yine akıllı durmuyor,
İyice suyunu çıkardılar artık!
Göğsümü ıslatıyorlar...

Babaaa!
Hani erkek adam ağlamazdı? ? ?

Kemal Özavcı

Diđerim

Yarım nasıl tam olurmuş?
Bilmek için seni,
Seni bulmak gerekmiş...
Sıradanlığın ötesinde,
Yüreğinin ortasında,
Sevdayı tatmak gerekmiş...
Ana nedir, kadın nedir, nedir yar?
Sorularına cevap için,
Dizlerinde yatmak gerekmiş...
Duanın güzelliđi,
Bir güzeli
En güzel olandan istemekmiş...
İnancını yitirmeden,
Düneye isyan, yarına umut,
Aslolan arada kalıp,
Yaradanın merhametine ermekmiş...
Ey benim diđerim!
Hakikat seni sevmek,
Seni sevmek Hakka ermekmiş...

Kemal Özavcı

Dua(m)

Bir gün doęumunda,
Boynumu kolların sarsa,
"Günaydın ey sevdicek" diyen..
Ben gözlerinden başka gece,
Ben saçlarından öte gün görmesem!
Öyle sarılıp kalsam koynunda,
Taa ki son aldığım soluğa dek...
Ve senden sonrası musalla olsa,
Ayaksız atla gittiğim...

 kara günde,
Üstümde beyaz hırka,
Toprağa konurken,
Sevdamı hatırla...
Bir kez daha,
Son kez daha,
Sonsuz yere,
Son kala...

Kemal zavcı

Duamdır Yeminim

Yemin olsun bařındaki zeytine,
Yüzündeki güllere ve elindeki çiçeğe...
Ben şevdamı uçurmadım,
Yüreğinden öte bir adım öteye...
Kanadım kırık merhamet beklerim,
Merhametin taa yücesinden...
Ellerim göğde yüzüm yerde...
Ellerim göğde yüzüm yerde...

Kemal Özavcı

Esmes Sesli Adam'a

Sonra dedim ki;
Abi be!
Sevmek.....?

...ve sigarasından derin bir nefes çekti,
başladı anlatmaya
"seven gider Kemal'im" dedi,
Fuzuliden bir deyişle...
Sonra sustu,
bir duman daha çekti içine,
hasret ve özleyişle..

Dertliydi,
kaderli değil,
lakin kederliydi...
Elinde kırık kelimeleri,
sustu sadece...
öyle sessizce...

Dedim ki sonra;
Abi be!
Böylemi olmalıydı sevmeler?
En çetin sancılar bırakıpta mı,
gitmeliydi gidenler?
sözüm ona sevenler!
Cam kesigi ağırlara bulanmışken yüreğin,
yaş yerine kan ağlarken gözlerin
kabullenemem öyle her sözü,
kızırım, öfkelenirim, küfredirim...

Yok abi yok,
sevenin payına, kalmak düşerken,
Fuzuli sevmemiştir bence,
sevdaya dair bin misal varken,
gidenler onanı özendi sence?
ya sen!
ya sen neden gitmezsin,
bir ışık beklersin hala?
Gönlünde kış, gönlünde sevdan,
onun hayaliyle,
biterken,
yiterken zaman...

yarın kurulunca mahşer,
huzura çıkınca, gidenler...
söyle be abi,
söyle ne der? ? ?

sorular...sorular...sorular...

Saki,
Bahtımız gibi kara,

ay doldururken,şarap bardağına...
seslendi usulca; ..."abi kapatıyoruz artık...."

Kemal Özavcı

Hâl Sevdiğim

Gönülden geçenler gelse dile,
Lâl olur da kalır, dil sevdiğim!
Bülbülün feryadı gonca güle,
Benim ki de sana, bil sevdiğim...

Sevda sırınandı bildim sustum,
Derdinen taşıp sazıma kustum,
Gönlümü söküp duvara astım,
Sızlayan ben değil, tel sevdiğim...

Böyleymiş takdir, böyleymiş kader,
Yolumuz meçhul yönümüz keder,
Zaten yanmışım olmuşum heder,
Savurur külümü, yel sevdiğim...

Matemde gönlüm bilesin gayrı,
Gülmesin yüzüm gözünden ayrı,
Bilmem ki nerde bu işin hayrı,
Hasretlik zor değil, zül sevdiğim...

Sineni gizle yadlar görmesin,
Saçına başka eller değmesin,
Kimseler sana gönül vermesin
Dön dolaş da bana gel sevdiğim...

Gönlüm orada aklım burada,
Kaldı hevesim neşem yarıda,
Dönme yüzünü selam arada,
Uzaktan da olsa, sal sevdiğim...

Kemal Özavcı

Hesabını Sormaz mıyım!

Yarının bugünün dünün,
Senden ayrı geçen günün,
Mahşerde kadere bunun,
Hesabını sormaz mıyım!

Ömür geçmiş beklemekle,
Derde bin dert eklemekle,
Verdiğim onca emekle,
Hesabını sormaz mıyım!

Günüm hüzün gecem dua,
Böyle sevda gelmez daha,
Bunca çile bunca ahla,
Hesabını sormaz mıyım!

Kemal Özavcı

Marya'ya

Geçmiş zamandı!
Bir cehil ruhlu düşüncenin koynunda,
Bakir topraklar çiğnendiği gün,
Eşi Mecnun olmayan,
Bir anne doğdu Leyla'dan..
Sonra bir adam çıka geldi diyarlardan...
Düşüverirken bir nehir kıyısında gönlüne,
Bin yıllık türküler selam durdu gecenin sessizliğine...
Adam aç ve susuz!
Bir rahmet diledi tanrıdan,
Ekmeği, suyu,
havası ve hevesi sen olan...
Önce Leyla oldun onun gözünde,
Sonrası ise Meryem!
Leyla!
Aşkın sembolik yansıması,
Meryem!
Analığın ve ar'ın kutlu mahlâsı...
Ey yüreğimin bin yıllık yoldaşı!
Cigaramın külü gözlerin,
Ateşi, saçların...
Ah o şiirler yazılası altın saçların!
Meryem'in zülfünden bir hatıra.
Leyl gözlerin ise Leyla'dan kara...
Hangi çamur sana değse,
İnsan olur düşer toprağa...
Ey kutlu Ana...!
Bezm-i elestten bu yana,
ve bunda öte yana!
Ellerin her dem elimde,
Sana bin yeminle...
Sen Meryem, sen Leyla,
Hem merhem hem yara!
...
Ve biz bu hikâyenin adına,
'Sen' diyelim ey güzel Marya...

Kemal Özavcı

Ona Dair Sitem

Şimdi bir türkü söyle susarak!
İçinde sevdama dair nice baharlar,
Yağmur mevsiminde adımı haykırırsın...
Sevdam!
Bir bebeğin gülüşü kadar sıcak...
Ömrüm!
Yoluna yazılası...
Adalet!
Bir sazın tellerinde...
Ben!
Ana yüreğinin ortasına sığınan bir öteli...
Yar!
Anlamak; susmakta gizli...

Kemal Özavcı

Pusula(m)

Gittiğim her yoldan, dönüşüm sana,
Hangi yöne gitsem, pusulam sensin,
Belki Mecnun, Ferhat değilim amma,
Gönlümün Leyla'sı, Şirin'i sensin...

Sende gördüm, kara gözlü Leyla'yı,
Sende gördüm, Mısır'i Züleyha'yı,
Yusuftan devraldım, ben bu davayı,
Sevdamın kuyusu, derini sensin...

Bir sana açım, her şeye doydum,
Bu sevda uğruna, başımı koydum,
Ben sen oldum, kendimden caydım,
Ömrümün aynası, göreni sensin...

Kemal Özavcı

Sen Olsan Yeter

Sana küstüğümde sığınacak,
Yerim, dizlerin olsun yeter...
Varsa bir durum ağlanacak,
Halime sen gülsen yeter...

Gitsem senden bir adım öteye,
Ölüm bekler bir adım ötende,
Giden gitsin, artık ömrümde,
Kalan sen olsan yeter...

Sevdaya dair bin sözüm var!
Senden öte sende gözüm var!
Susarım, sorarlar neyin var?
Derdimi sen bilsen yeter...

Bendedir yanlış sensin doğru,
Giderim benden sana doğru,
Ömür geçti bari sona doğru,
Elimi sen tutsan yeter...

Kemal Özavcı

Senden Geçerdin

Bir kara göze, bin ömür tükettim,
Sen görsen kendini, binden geçerdin!
Bir geldin pir geldin, öyle yer ettin,
Sen görsen kendini, dünden geçerdin...

Nasıplenir senden sevda kölesi,
Nasıl çekilmez sendense çilesi,
Değil mi uğruna canlar ölesi?
Sen görsen kendini, candan geçerdin...

Seni anlatmaya kelâmım yetmez,
Lâf-ı güzâftır bu, beş para etmez,
Kaç şiire döktüm, ki böyle bitmez,
Sen görsen kendini, dilden geçerdin...

Seni görende kendimden geçmişim,
Sen hem geleceğim hem de geçmişim,
Say ki dünyada sırattan geçmişim,
Sen görsen kendini, dinden geçerdin...

Kalp isyan edince gidermiş akıl,
Mantık arama düş ardına takıl!
İster kız fikrime istersen katıl,
Sen görsen kendini, kinden geçerdin...

Gizli olurmuş sevdanın karası,
Farz et ki ölümle yaşam arası,
Kabuk bağlamaz, görünmez yarası,
Sen görsen kendini, kandan geçerdin...

Görünen köye kılavuz ne gerek,
Kaleme ne gerek söze ne gerek,
Haddi aştım yazdım, hudut bilerek,
Sen görsen kendini, senden geçerdin...

Kemal Özavcı

Sevda Köprüsü

Oysa ben kırarım zamanı en acı yaralarımıla,
Ve yanarım, sızlanırım sensiz olan her âna,
Ey sen kutlu sevgili ey kadim ana!
Güneş saçlarına benzemeye çalışır,
Ay, o öpülesi yüzüne...
Ve ben sevgili, bilmez idim!
Sevda köprüsünden geçmemiş idim,
Taa ki gönlünden geçene kadar...
Kıl mı ince kılıç mı keskin bilemedim!
Saçların savrulup, gözlerin bakarken...

Bir vardım bin yoktum evvel zaman içinde,
Sen mi zaman içindeyin yoksa zaman mı içinde?
Puslu resimler ve kapkara gökyüzü,
Yokluğunun en soyut misali en somut özü!
Ey kadim sevgili!
Tanrı dağlarının semaya açılan yüzü..
Gökkubbenin her köşesinde,
Sen varsan bahar var,
Sen yoksan ölüm!
Şöyle sevgili?
Ölüm gerçek midir, ölüm gizli mi?
Suallerin cevabı gerçekliğinde gizli...
Gerçek sen, sen ise bende gizli...
Hava gibi, ölüm gibi, sevdan gibi...
Ve ben sevgili, bilmez idim,
Sevda köprüsünden geçmemiş idim,
Taa ki en olmaz anda seni görene kadar...
Kıl mı ince kılıç mı keskin? bilemedim!
Saçların savrulup, gözlerin bakarken...

Kemal Özavcı

Sonsuzluk Yurdu

Gözlerim senin şehri,
Saçların ve yüzün beni andırıyordu..
Gülüşün!
Kutlu bir beldenin tasviri,
Altından ırmaklar akan...
Yokluğun!
Yerin yedi kat altında zakkum...

Kemal Özavcı

Surrealist Rüya

Varlığını!
Hüzün tarlasından kaçarken,
sevinç bahçelerine gönlüm,
bir nar ağacı gölgesine oturuveririm pervasızca...
O nar ki senin kalbine benzer,
her bir tanesi can verir,
bu akli değil gönlü yitmiş deliye...
Bilirim sevdicek,
herkesin bir yitiği vardı dünyada...
ve benim kaybettiğim yitiğindin,
sanki bulduğumda...
Her kişi niyetine değil,
er kişi niyetine kaldırdım cenazemi,
senin musallanda...
"Nasıl bilirdin" diye sordum,
kendime kendimi,
"iyi bilirdim" dedim...
İyi bilirdim çünkü; o seni sevmişt
ve nasıl kötü oldu ki?
Sen ki merhametin,
yeryüzü timsaliydin nazârımda,
anladım ki melekler kanatsız da olabilirmiş!
Zira, yoksa, hatta hâşâ!
Söyle sen yağmurun Rabbinin
sevgiyle görevlendirdiğimisin?

Bilir misin sevdicek,
ne zamanki üfledin sûr'a
başladı gönlümde kıyamet...
Ve dağlar yankılandı gülüşünle,
Ve gülüşün dağlar kadar yüce...

O ellerin ve sevginin pazarı kollarında,
geçmeyen zamana ne oluyor da,
akıveriyor bir anda?
Oysa ki senin saatin bir tek
aşkı göstermeli sevgili,
biraksın zamanı..
Akrep tek, yelkovan ise gül desin!
Tekgül! Monaroza!!!
Her şeyin bir mânâsı vardı hayatta
ve sen mânânın en mânâlı yanı oluverdin,
yaşamın en mânâsız olduğu anda...
Mahrem duygularla sevdim sevdim seni sevgili!
Sevda sır ile olur dediler,
adını dilimden gizledim,
çoğu günler ve geceler...
Elimde hayatın romanı,
Bir Nar ağacı gölgesindeyim;
dizlerine uzanmışım sereserpe...
"sen öyle çağırmasaydın ben böyle gelir miydim?"
diye başlıyor roman ve akrep Tek,

yelkovan Gül diyor!!!
Ben sana gülümsüyorum ve
asıl roman başlıyor gülüşünle....

Kemal Özavcı

Tarif-i Sevda

Kendisi vakur!
Çiçektendi elleri...
Zaman eski bir nisan
ve doğuyor yağmur mevsimi...
Doğduğu yer yeşermekte alabildiğince...
Ve ben nezaman bir çiçeğe dokunsam o gelir hiç çıkmadığı yere...
Kendisi vakur!
Çiçektendi elleri...

Kemal Özavcı

Tat Alınır mı?

Dünya denen gurbet elde,
Düştüm onulmaz bir derde,
Yar bir yerde ben bir yerde,
Dünyadan tat alınır mı?

O imiş sevdanın hası,
Sanki gönlümün aynası,
Güzel sarsa her yanıma,
Güzelden tat alınır mı?

Vaktim sabır sevdam dua,
Sığınırım Yaradana,
Kavuşmadan nazlı yara,
Ölümden tat alınır mı?

Kemal Özavcı

Vasiyet

O karanlık odada,
Fark etmez bir çekmecedeyim,
Baş parmaklarım bağlı bulursan beni,
Bil ki çenem çoktan çatılmıştır artık...
Artık haber ver eşe dosta,
Bir tutam yer kazılsın toprakta...
Münkir ve Nekir senin suretinde görünsün,
Azrail ise sevdanın rengi...
İnandığım kutsalın,
Bildiğim yerinden sorulsun sualler!
Yusuf'la Züleyha'dan mesela,
Sevdaya dair meseller...
Toprağım senin şehrinde,
Diri ve bozulmamış olsun...
Mezarım!
Gün sarısı memleketimin,
Ortasında yemyeşil kalsın...

Kemal Özavcı

Yazılmamış Şiirler

Ondan Sonrası;

Mihriban'dan saçları,
Gözleri Leyla'dandı..
Suskunluğu Meryem'den,
Sabrı Züleyha'dandı...
Ben ona yardım,
O canıma candı...
O gitti,
Canım yandı...
Ağlamak göze,
Kavuşmak öteye kaldı...

Kemal Özavcı

Yitik Şiir

Gözlerim! yitene aramaktan,
hangi vakit cayacaksınız?
bilirim, ne sizler nede ben,
ondan gayrı yol,
bundan gayrı dil bilmeyiz...
O'na dair ne varsa,
özlerim,
özleriz,
özlersiniz...

Kemal Özavcı

Yokluğunda Kalanlar

Leyla!
Öldür Mecnun'nunu,
Gri bir dumanın süzülen hiçliğinde...
Akıl çoktan sıyrılmış,
Bin odalı hüznün kapısında...

Hayat dağılmış bir masa,
Gönlüm siyah beyazda kalmış...
Bir adım gerisindeyim,
Kahkahaların başladığı mesut günlerin!

Bugün sustum artık,
Adınla birlikte,
Sana dair ne varsa...
Belki bir Meryem susması,
Belki de susuşun haykırması...
Sanki "es" gibi,
Senden ötesine "Pes" gibi...

Sen gelsen,
Ben gülsem...
Gülüşünle,
Hayata dönsem!
Varlığınmış hayatın neşesi,
Zindanmış senden ötesi,
Ah gelsen,
Bir gülsem,
Gülüşünle,
Hayata dönsem...

Yâr yârda,
Ben darda...
Hayallerim kaldı yarıda,
Gönlüm siyah,
Umudum sarıda...
Vazgeçtim gayrı,
Senle de yaşarım senden ayrı...
Git ardına bakmadan,
Daha da yakmadan...
Hoş!
Gittin bakmadan,
Yazık oldu,
Yalnız kaldı O adam...!

Şimdi hangi şiiirin kucağında,
Himmet beklemek gerek ki?
Düstursuz yakalandım,
Amansız yokluğa,
En pervasız kelimelerin ardında,
Kalakaldım,
Ardın sıra...
Sevdamla,
Bir başıma...!

Sensiz yol aldım başı boş kervanlarda,
Her geçtiğim sahrada bir kuyu,
Sen kuyunun başındaydın,
Ve ben susuzdum sana...
Sonra kendime geldim,
Sen serap, ben ise kuyunun kendisi...
Uyandım sıçrayarak,
Baktım ki sensizlik!
Kocaman karşımda...
Sanki sen gibi...!

Leyla'dan yaralar,
Leyla'sız çekilmez imiş...
Züleyha atsa da Yusuf'u zindana,
Saraylar zindandan beter imiş...

Kemal Özavcı

Yüreğimin Sessiz Feryâdı

Bir yüreğın kanamasıydı,
Gözümden dökülmeyen her damla...
İçten içe sessizce,
Yer bitirir sinsice...
Bin yıllık feryat ulaştığı gün göklere,
Yerde sevdanın tohumu bitecek!
İmkânsız oladuracak merhametin Rabbi,
Ve Nisan, Eylül'le buluşacak dört mevsimin birinde...
Onlar ağladığı gün, yeryüzü sevinecek belki de...
Anneyle oğulun buluşması, tıpkı babayla kız gibi...
Ve Mecnun, Leyla belki de...
Ve sevgili!
Ellerim gökte, yüzüm yerde..
Kalbin ellerimde, adın dilimde..
Bir Leylinin eseridir,
Zerre iman varsa bunca çaresizliğin içinde...
Her çaresizlik binlerce duaya bedel,
Her dua binlerce çareye...
Çaresizliğimsin çaresi sen olan,
Ümudumsun bin duada saklı kalan...

Kemal Özavcı

Züleyha

Ey Mısır'ın sultanı Züleyha!
Mısır sana hayran, sen bir tek O'na...
Saraylar anlamsız içi boş dünya...
Şimdi hangi mutluluk,
senin gönlünden paye alır söyle?
Yusuf ellerinde yetişir,
Ve sen, sevda devşirirsin kendi ellerinle...
İnsan sevdi mi!
Senin gibi sevmeli
kara gözlü Züleyha...
Aşkın konu olur kutsal kitaplara,
Ve ulaşır sabrın, duan Allah'a...
Kim bilir kaç zindan,
kaç kuyu ağlar daha?
Böyle aşkla yanarken dünya...

Kemal Özavcı